

यमराज (अनुवाद : प्राजक्ता गव्हाणे)

रात्रीच्या शेवटच्या प्रहरी वादळाला भिडणारे,
कोण बरे हे बाप—लेक घोड्यावरून जाणारे?
वडिलांच्या दोहो हातात ते लेकरू विसावलंय
जणु त्या सुरक्षित उबेत थोडसं सुखावलंय.

कसली रे ही भीती, बाळा तुझ्या चेहऱ्यावर?
तुम्ही पाहिलं नाहीत का बाबा, त्या यमराजाला दूरवर?
तोच तो मुकुटधारी यमराज, ज्याला शेषूटसुध्दा आहे?
नाही रे माझ्या सोन्या, ही तर साधी धुक्याची वाट आहे!

“ ए गोंडस पोरा, ये रे, चल माझ्यासोबत!
तू म्हणशील ते सारे खेळ खेळीन तुझ्यासोबत!
रंगी—बेरंगी फुलांच्या किनारी जाऊ,
माझी आई देईन कपडे तुला सोनेरी मऊ!”

बाबा, अहो बाबा, ऐकलंत का तुम्ही,
जे यमराज आता बोलला गुपचूप माझ्या कानी?
शांत हो रे बाळा, अरे, हा तर वाऱ्याचा आवाज येतोय,
वाळक्या पानांच्या करकरीत जरा जोराने घुमतोय.

“ ए गोंडस पोरा, सवे येशील ना रे माझ्या?
माझ्या सुंदर —लडिवाळ मुली उभ्या स्वागताला तुझ्या!
गाणी गातील तुला संगे फिरायला नेतील,
नाचून गाऊन प्रेमभरे रात्री निजवतील.”

बाबा, अहो बाबा, पाहताय ना तुम्ही?
यमराजाच्या मुली तिथं धुरकटलेल्या जागी?
नाही रे माझ्या बाळा, मीही तिथेच पहातोय,
जुनाट—वाळक्या कुरणामुळे उगीच भास तुला होतोय.

“ अहाहा! किती छान दिसतोस रे, आवडलायस तू मला!
आता जर नकार देशील, तर बळेच ओढून नेईन तुला!”
बाबा, अहो बाबा, मला धरलं बघा त्याने!
किती सान्या वेदना बघा दिल्यात यमराजाने!

त्या भयभीत पित्याने घोडा वायूवेगाने दामटला,
हातात तसंच घट्ट धरलं थरथरणान्या लेकराला,
घरी पोहोचताच जाणवलं, की मुलगा शांत झाला होता,
त्यांच्या थकल्या भागल्या हातात त्याने प्राण सोडला होता.

Der Erlkönig von J.W.von Goethe

Wer reitet so spät durch Nacht und Wind?
Es ist der Vater mit seinem Kind;
Er hat den Knaben wohl in dem Arm,
Er fasst ihn sicher, er hält ihn warm.

Mein Sohn, was birgst du so bang dein Gesicht?
Siehst, Vater, du den Erlkönig nicht?
Den Erlenkönig mit Kron und Schweif?
Mein Sohn, es ist ein Nebelstreif.

"Du liebes Kind, komm, geh mit mir!
Gar schöne Spiele spiel ich mit dir;
Manch bunte Blumen sind an dem Strand;
Meine Mutter hat manch gülden Gewand."

Mein Vater, mein Vater, und hörest du nicht,
Was Erlenkönig mir leise verspricht?
Sei ruhig, bleibe ruhig, mein Kind!
In dürren Blättern säuselt der Wind.

"Willst, feiner Knabe, du mit mir gehn?
Meine Töchter sollen dich warten schön;
Meine Töchter führen den nächtlichen Reihn
Und wiegen und tanzen und singen dich ein."

Mein Vater, Mein Vater, und siehst du nicht
dort
Erlkönigs Töchter am düstern Ort?
Mein Sohn, mein Sohn, ich seh es genau;
Es scheinen die alten Weiden so grau.

"Ich liebe dich, mich reizt deine schöne Gestalt;
Und bist du nicht willig, so brauch ich Gewalt."
Mein Vater, mein Vater, jetzt faßt er mich an!
Erlkönig hat mir ein Leids getan!

Dem Vater grauset's, er reitet geschwind,
Er hält in den Armen das ächzende Kind,
Erreicht den Hof mit Mühe und Not;
In seinen Armen das Kind war tot.